

A photograph of three scouts in uniform standing in front of a sign. The sign is white with a black border and contains the text 'Roverníček' in a large, bold, sans-serif font, with '6/08' in a smaller font below it. The scouts are wearing light-colored shirts, dark trousers, and backpacks. The background shows a grassy area, trees, and a building under a blue sky with light clouds.

Roverníček

6/08

Obsah:

<u>Termíny akcí, pozvánky</u>	strana: 3
<u>Literární</u>	strana: 5
<u>Myšlenky nově přijatých II</u>	strana: 9
<u>Paintball (5. dubna)</u>	strana: 10
<u>Skálolezení (16. - 18. května)</u>	strana: 11
<u>Akce SRKu na vagóně u Lískovce</u>	strana: 12
<u>Fotoromán</u>	strana: 15

How should we apply for projects and grants

Early Morning:

Father: I want you to marry a girl of my choice.

Son: I will choose my own bride!

Father: But the girl is Bill Gates' daughter.

Son: Well, in that case...OK

Next Day:

Father approaches Bill Gates.

Father: I have a husband for your daughter.

Bill Gates: But my daughter is too young to marry!

Father: But this young man is a vice-president of the World Bank.

Bill Gates: Ah, in that case ... OK.

Finally Father goes to see the president of the World Bank:

Father: I have a young man to be recommended as a vice-president.

President: But I already have more vice- presidents than I need!

Father: But this young man is Bill Gates's son-in-law.

President: Ah, in that case ... OK

This is how business is done!!

Moral: Even if you have nothing, you can get anything. But your attitude & approach should be positive.

((((překlad))))

Jak bychom měli žádat o projekty a granty

Brzy ráno:

Otec: Chci, aby jsi se oženil s dívkou, kterou Ti vyberu.

Syn: Sám si vyberu svou nevěstu!

Otec: Ale ta dívka je dcerou Billa Gatese.

Syn: No, v tom případě ... dobře.

Další den:

Otec navštěvuje Billa Gatese.

Otec: Mám ženicha pro tvou dceru.

Bill Gates: Má dcera je ale na vdávání ještě příliš mladá.

Otec: Ale onen ženich je viceprezidentem Světové Banky.

Bill Gates: Aha, v tom případě ... domluveno.

Konečně, otec jde za prezidentem Světové Banky:

Otec: Víím o mladém muži, jenž by mohl být viceprezidentem Světové Banky.

Prezident: Já už ale více vice-prezidentů nepotřebuji.

Otec: Ovšem tenhle mladý muž je zeť Billa Gatese.

Prezident: Aha, tak tedy ... vyjednáno.

Takhle se dělá business!!

Morální závěr: I když nic nemáte, můžete mít vše. Jen váš postoj a přístup by měl být pozitivní.

Termíny akcí, pozvánky

Aktuální přehled najdeš na <http://jskyjov.skauting.cz/plan.php>
nebo na [google calendar](#)

1. 11. - Turnaj v ringu - Milotice - školní tělocvična

Od 15 do 18:30 hodin.

S sebou: sportovní oděv, obuv do tělocvičny, občerstvení, 20,-Kč na tělocvičnu. Bus do Milotic jede z Kyjova ve 14:30. Návrat do Kyjova v 19:15.

22. 11. - Bowling - Kyjov - Luxor

Svůj zájem účastnit se akce, nahlašte Ymce do 8. 11.

29. 11. - Dřevárna/Airsoft

organizuje Bek, Lulaj

27. - 30. 12. - Zimní táboření

organizuje Kost'a

Literární

Co je bez chvění, není pevné

Poslední list se třese na platanu,
neboť on dobře ví, že co je bez chvění,
není pevné.

Třesu se, Bože můj, neboť tuším,
že brzy umřu a pevný měl bych být.

Z každého stromu spadne
i ten nejposlednější list,
neboť on není bez důvěry k zemi.

Z každého člověka spadne
i ta poslední přetvářka,
nebo prkno v márnici
je docela prosté.

List nemusí tě, Bože,
prosit o nic,
dal jsi mu růst a on
to nepokazil.

Ale já...

(Vladimír Holan – Poslední)

Tyto verše jsou mottem knihy, kterou vám chci představit. Zaujme především přemýšlivé čtenáře, kteří se na svět dívají náboženským pohledem a jsou ochotni hlouběji uvažovat. Obohacení si v ní najde ten, kdo není úpěnlivě zahleděný do „svých pravd“, ale s otevřenými očima se rozhlíží kolem sebe, kriticky posuzuje představy o světě, které mu otvírá nejen jeho náboženský jazyk, ale i náboženské jazyky druhých.

Ukázka (str. 161):

Po porážce nacismu a o půlstoletí později po porážce komunismu je nejasné, co bude příštím „religio“ Západu. Věda se během dvacátého století stala natolik diferencovanou a komplikovanou, že zdaleka už nemůže být oním společným jazykem, vyjadřujícím společnou zkušenost,

cítění a vědění současné společnosti. Věda ztratila svou roli „religia“ Západu.

Existují přinejmenším dva vážní pretendenti na tuto roli: politický a hospodářský liberalismus a média. Volný trh zboží a idejí se zdá být tou strukturou, která spojuje západní společnost. Zvláště média naplňují určité aspekty role, kterou kdysi hrála tradiční náboženství: nabízejí symboly, ovlivňují styl života a myšlení, spojují lidi dohromady, ne-li fyzicky, tedy „virtuálně“. Média nabízejí virtuální svět, který je pro naprostou většinu lidí dnes nejuplnějším a nejměrohodnějším „vhledem do skutečnosti“; je proto tak sugestivní, protože je zdánlivě bezprostřední „smyslovou zkušeností“ - hlavní dotyk občana se světem politiky, sportu, umění, vědy a koneckonců i náboženství se odehrává tak, že „to viděl a slyšel“ v televizi. Podobně jako kdysi byl kostel pro člověka nejen místem bohoslužby, ale také pramenem nejrůznějších informací o světě a místem, kde získával jakýsi klíč k porozumění světu, tak dnes jsou pramenem informací o světě média – ale jsou zároveň, i když si to většina konzumentů ani tvůrců jejich programů neuvědomuje, způsobem interpretace světa: už tím, co zdůrazňují a co ignorují. Média jsou jediným prostředím, kde se prakticky všechny sektory života – politika, kultura, věda, náboženství, zábava, sex, sport – vzájemně setkávají.

Setkávají se jakoby v zrcadle, to je však velmi specificky zabroušeno; skládají „obraz světa“ podle kritérií, preferencí, ale i vnitřních zábran a cenzury, které není úplně snadné dekodovat, protože jsou mnohdy uložena hluboko v nevědomí. Obraz světa, který předkládají média, není jen prostým výsledkem vědomých záměrů jejich tvůrců či majitelů, protože ani oni nestojí vně tohoto světa, jsou jím sami utvářeni. Ano, často se mi zdá, že kdyby Komenský dnes vypouštěl svého Poutníka do labyrintu světa, měl by ho vyslat nejprve do světa médií, tam by opět našel své staré průvodce, Všudybuda i brýle mámení. Ovšem spíš než laciné „moralizování“ by média zasloužila také svého Freuda a Junga, kteří by dokázali dešifrovat ztajené přání a symboly tohoto fantazijního světa, který se tolik podobá světu našich snů. Není televizní obrazovka či display počítače, jehož prostřednictvím bloudíme po internetových dálnicích, jakousi technickou vizualizací světa našich snů, přání a fantazií? Freud viděl sílu náboženství ve fantazijním plnění přání: nejsou v tomto ohledu prostředky náboženství médií daleko efektivnější? Možnost programovat svět, který umožňují interaktivní média, fascinuje lidskou touhu vzít svět do své režie.

I pro mne se počítač stal denním průvodce, bez něhož si nedovedu představit svou práci a životní styl; jsem dalek nostalgicko-romantického hudebního světa techniky. Přesto cítím, že je třeba, aby se člověk neutopil v tomto jezeru možností, které zrcadlí jeho tvář, aby moc nad nejdůležitější sférou skutečností – světem informací –, kterou mu poskytují výlety do cyberspace, neposílila jeho narcismus a „incurvatio in se ipsum“, zakletí do sebe a odtržení od skutečnosti, zejména od světa lidských vztahů. „Technika překonala všechny vzdálenosti, ale nevytvořila žádnou blízkost,“ napsal kdysi Heidegger. Pozorují děti, pro něž je počítač hlavním společníkem, jakou nudu, netrpělivost, úzkost a nechuť v nich probouzí pomalý, nenaprogramovatelný svět mimo říši virtuální reality. Nezapomenu na světovou výstavu v Hannoveru, kde tyto počítačové děti fascinovala dokonale naprogramované scenerie horského jezera a já jsem si uvědomil, že příroda je pro řadu z nich právě tak exotická, jako pro mne byla bitva u Lipan, když jsem ji jako dítě mohl podobně fantazijně spoluprožívat v Maroldově panoramatu. Dostane se k nim někdy Platonův příběh o zajatcích v jeskyni, kteří mihotání stínů považují za pravou realitu? Řekne jim někdo o nebezpečí gnostického rozdělení světa a výletů zasvěcenců mimo tuto smyslovou říši pozemšťanů, kterou nemůžeme smazat či přestrukturovat pouhým dotykem klávesnice?

Kniha:

Co je bez chvění není pevné - labyrintem světa s vírou a pochybností
HALÍK Tomáš, Praha, Lidové noviny 2002, ISBN 80-7106-628-1, 379 s.

Ukázky z knihy na internetu:

[Cestou čtvrtého krále](#)

[Blízko pólu: mlčení v Antarktidě](#)

[Japonské procitnutí : koán pro dobu po pádu zdi](#)

Autor:

prof. PhDr. Tomáš Halík Th.D. (1948)

Vystudoval sociologii a filozofii na FF UK (žák prof. dr. Patočky). Teologii studoval tajně v Praze a po roce 1989 postgraduálně na Papežské Lateránské univerzitě v Římě. Do r. 1990 pracoval jako psychoterapeut narkomanů v Praze. V r. 1978 byl tajně vysvěcen v Erfurtu (NDR) na kněze a do roku 1989 byl činný v „podzemní“ církvi, v samizdatu a

bytových seminářích; patřil k nejbližším spolupracovníkům kardinála Tomáška. Nyní působí jako profesor sociologie na Univerzitě Karlově, rektor univerzitního kostela Nejsv. Salvátora v Praze a prezident české křesťanské akademie. Je členem Evropské akademie věd a umění a řady vědeckých společností doma i v cizině. Po roce 1989 přednášel na desítkách univerzit v Evropě, USA, Indii a Latinské Americe. V r. 2001 působil jako hostující profesor na Oxfordské univerzitě. Podnikl studijní a přednáškové cesty po pěti kontinentech a v r. 2002 se účastnil expedice do Antarktidy. Od poloviny devadesátých let se angažuje ve snahách o porozumění mezi náboženstvími a kulturami; účastnil se rozhovorů s židovskými mysliteli v Izraeli a USA, s hinduisty v Indii a Velké Británii, s buddhisty v Nepálu, Japonsku a Thajsku, s muslimy v Egyptě, Jordánsku a Velké Británii apod. Publikoval přes 200 prací; jeho knihy vyšly též v němčině, polštině, italštině a španělštině.

Webové odkazy:

[Oficiální stránka](#)

[Tomáš Halík na Wikipedii](#)

Lapka

Myšlenky nově přijatých II

Pašek:

Ideální partnerka

Moje partnerka by měla být vzhledově pěkná. Hlavně, aby měla smysl pro humor. Smysl pro vtip. Aby měla pěkný úsměv. Byla chytrá a hodná, hlavně na mě. Nesměla by být urážlivá a pořád našťvaná. Musí mít vkus pro oblečení a chování. Měla by mít stejné koníčky jako já. Nesměla by kouřit a fetovat. Nesměla by být závislá na alkoholu. A chlastat decentně. Nesměla by mít nadváhu. Nesměla by mít piercing a tetování. Její vzhled: Pěkný zadek a prsa. Pěknou postavu a nohy. Dlouhé hnědé vlasy. Nesměla by být moc sprostá. Neměla by být nevěrná. Nesměla by trpět Anorexií.

Úvaha o roveringu

Rovering je plně pochopení 3 principů a jejich uvedení do praxe. Obracejí se k Bohu a k Bibli. Když chceme být rovery musíme splnit mnoho zkoušek, Jak fyzické tak praktické. Rover je vážený, liší se od normálního skauta červenou šňůrkou a jinými věcmi. Rover musí rozumět přírodě a stezkám na mapě. Roverské zkoušky prozkoušejí skauta a ten, když je splní, tak je přijat do roverského kmene. Roverem chci být, protože chci prozkoušet své schopnosti. Chci pomáhat lidem ve své vlasti a svém okolí.

Zápis z cesty

Dojeli jsme do Kyjova na vlakové nádraží, pak jsme si koupili lístky. A dostali jsme obálky s foťákem. Dojeli jsme do Brna a pak do Horního Cerekve, kde jsme čekali na vlak do Pelhřimova. Zde jsme započali naši výpravu. První jsme měli přehrát CD. Po přehrání CD jsme měli úkol přespat u někoho. Našli jsme lidi kteří nás nechali přespat. Pak jsme se dali na cestu do Lipnice. Šli jsme přes Hodějovice, Milotice, tábořiště u Lhotky, kde jsme přespali. Další den jsme šli dál. Narazili jsme na problém, v Holušicích jsme se ztratili, ale nejen tam. Pak jsme volali Oldu a Lapku. Šli jsme do Humpolce. A jeli jsme do Kyjova.

Paintball (5. dubna)

Na Paintball sme se sešli tuším 5. dubna. Scházeli sme se tak různě. Košť'a, Šmudla, Bambin, Adgee a Robin dojeli na místo autem. Kokeš a Štika dojeli busem do Hodonína a z tamo dojeli autem. Jel pro ně Robin. Konečně sme se všichni sešli na Pánově a mohli sme začít. Na začátku sme dostali instrukce co dělat a co nedělat, pak sme se rozdělili na 2 skupiny (červení a bílí), vyfasovali sme zbraně a helmy a šli sme do pole. První hru sme se spíš učili zamířit a tak celkově, ale bylo to podobné jako u ostatních, pro nás neznámých lidí. Hráli sme všichni v jednom týmu kromě Kosti. Samozřejmě byla mezi nama obrovská rivalita. Košť'a tam měl nějaké svoje kámoše, tak sme se celkem často potkávali v poli. Napřed sme pár her hráli v takovém lese. No červení (Kokeš, Štika, Robin, Adgee, Bambin a Šmudla) většinou vyhrávali. Vlastně vyhráli vždycky. První výhra bílých byla až „na pneumatikách“. Tam bylo hřiště výrazně menší, žádné stromy, žádné maskování, prostě úplně jiná hra než v lese. Bylo to zase něco jiného, ale po pár hrách sme se vrátili do lesa, kde nás to většinu bavilo víc. Každý sme si doplňovali kuličky jinak. Někdo víc, někdo míň, ale rozhodně sme se tam nikdo nenudili. I když sme zaplatili celkem dost peněz, stálo to za to. Určitě máme všichni dobrý zážitek, což je hlavní.

Ymca

Skálolezení (16. - 18. května)

V pátek 16. května jsme se sešli na vlakáču v počtu šesti lidí. Došli Olda, Junior, Lenka, Sketmen, Siky a Šmudla. Tak nějak jsme se dopravili do Žďáru nad Sázavou, z kama jsme jeli busem do Hamrů. Z tama už sme si t'apkali pěšky až na tábořiště. Tam sme se utábořili, postavili stany a rozdělali oheň. Sice začalo pršet, ale to rychle přestalo a někteří z nás mohli spat pod širákem. Většina ale spala ve stanech.

Ráno sme vstali, posnídali a šli sme natahnout lana. Zezačátku panoval spíš strach, hlavně ve výškách teda, ale postupem času to šlo vše jak po másle. Natahli sme pár cest a všichni si parádně založili. Jenom Olda fotil a kameroval. Nelozil, protože ho chytl každoroční houser. No ... únava rostla, jídla ubývalo, den se chýlil ke konci a my sme k večeru začali spokojeně uklízet lana. Večer sme rozdělali zase oheň a když byla nuda, tak padl nápad, že pujdem do Hamrů do restaurace. To sme taky uskutečnili. Dalí sme si různé čaje a kdo ví co šecker a Olda měl samozřejmě Kafé. Vrátili sme se, šli spat a Šmudla s Juniorem šli opět pod širák.

Ráno nás probudil déšť. Hlavně teda ty co spali pod širákem. Chvílu sme čekali esi to přejde, pak sme začali aji za mokra uklízet stany a balit se. Do Hamrů sme se na vlak dostali nečekaně pomalým tempem a ještě sme na zastávce dokonce i chvílu čekali. No a pak už byla jenom cesta domů. V Kyjově sme se rozešli a měli sme krásný víkend za sebou.

Ymca

Akce SRKu na vagóně u Lískovce

(24. - 26. 10. 2008)

Zase je to fuč. Pohodový podzimní víkend strávený na vagóně v Lískovci je už minulostí. Ale bylo nám tam dobře. Přestože byla akce určena pro mladší rovery, žádný z nich, kromě Šmudly, se bohužel nezúčastnil. Po chvíli truchlení a nádavek, že jsme vymýšleli a připravovali program zbytečně, se rázem z organizátorů stali účastníci a v nových rolích jsme se jali užívat si nadcházejících dnů...

Páteční podvečer byl ve znamení příjezdů. Protože mám do Lískovce, co by kamenem dohodil, jel jsem z domova na kole. V Lískovci na zastávce jsem potkal Sketmena, který dorazil také kolmo, autobusem přijela Magi. Společně jsme se vydali vzhůru na vagón. Na vagóně nás už čekal Set, který nelenil a vyráběl v kamnech teplo. Za tmy přijeli autem Robin, Bambín, Šmudla a Čert. O půl deváté dorazila poslední účastnice Minka. Po večeři jsme se podívali na náš kmenový film Od A do Z natočený do soutěže Polibek múzy. Pak jsme zasedli ke stolu a světlo petrolejek nás provázelo při hrách Shadows over Camelot (Stíny nad

Kamelotem) a Saboteur (Sabotér). Až v pozdních nočních hodinách jsme padli na matrace a usnuli jsme.

V sobotu jsme se taktéž probudili až v pozdních dopoledních hodinách. Rozcvičkou nám byla jízda na lanovce a houpání na houpačkách.

Pak jsme se vydali do Koryčan. Nakoupili jsme si a na chvíli jsme se zabydleli u Setů, kde jsme byli pohoštěni dobrým obědem a shlédli jsme film. Po delším rozhodování jsme vybrali ze Setovy filmotéky švédskou komedii Honem, honem. Následovalo ještě ochutnání satirického pořadu Česká soda. Nastal čas na zpáteční cestu na vagón. V Koryčanech jsme se zastavili na židovském hřbitově, pokračovali jsme přes Chumek, Zdravou Vodu, až ke Koryčanské přehradě. Na vagón jsme přišli k večeru. Zase jsme se nechali ovládnout Stíny nad Kamelotem a zase byl Sketmen zrádce. Za úplné tmy jsme sjížděli naši oblíbenou lanovku, Minka si vybrzdila díрку na koleně, aby byla ušetřena napálení do stromu. Uklidnili jsme se při četbě novely Muž, který sázel stromy,

pak nás Čert naučil vyrábět poiky. Den jsme zakončili veselým i vážným povídáním.

V neděli jsme otevřeli oči kolem deváté, uklidili jsme a jeli dom. Myslím si, že pro nás byla akce vydařená, škoda jen, že neměli zájem mladší roveři, pro které jsme ji pořádali. Bude to příště lepší?

Lapka

Účastníci dobře vědí, čím je tenhle modrák (už vlastně hněďák) ... :-D

Fotoromán

(Jeden z úkolů letošní roverské zkoušky.)

1. Petra a Jirka jsou na procházce.

2. „Konečně jsme si sedli, dáme si něco?“

3. Jarek: „Čaute.“

4. Jarek: „Můžu si přisednout?“

5. Jarek, Jirka a Petra kecají o prázdninách.“

6. Jirka: „Sorry, musím na záchod.“

7. Jarek: „Můžu si vedle tebe sednout, když je Jirka pryč?“

8. Jarek: „Fakt se mi líbíš...“

9. Jirka se vrací...

10. Jirka: „Já ti dám šahat na ni!“

11. Vyřizování účtů

12. Jirka: „Tu máš...“

13. Jirka: „a ještě jednu...“

14. Jirka: „To máš za to, žes mi sváděl moje zlato...“

15. „Dem pryč.“

Další číslo by mohlo vyjít počátkem ledna 2009

rovernicek.110mb.com

Pavel Tomášek – Set, 2008